

100613 Andra söndagen efter Trefaldighet Claes Strömqvist

”Kan det komma något gott från Nasaret?”

Att vara skeptisk till det som inte är självklart och allmänt accepterat ligger nära till hands. Vi hörde Filippos säga till Natanael: ”Vi har funnit honom som det står om i Moses lag och hos profeterna, Jesus, Josef son från Nasaret.” Natanael var från Nasarets grannstad Kana. Så därför fanns det särskild anledning att vara negativ och skeptisk. Det känner vi igen från rivaliteten mellan grannförsamlingar, grannklubbar och grannbyar. Så Natanael svarar helt följdriktigt: ”Kan det komma något gott från Nasaret?”

”Kan det komma något gott från kyrkan? Det läser vi på insändarsidorna och den hållningen skiner igenom hos många nyhetsuppläsare och sofftyckare. Det intressanta är, att de som tror sig vara fördomsfria på många av livets områden, utan att skämmas avslöjar en stor okunnighet om vad kristen tro går ut på och inte så lite fördomar.

Den som firade högmässa förra söndagen märkte kanske att evangeliet då från Johannes 1:a kap fick en direkt fortsättning i dagens. I bägge fallen är det Johannes döparen som ser Jesus komma och säger: ”Där är Guds lamm som tar bort världens synd. Där är Guds lamm.” Det är ett påstående som verkligen ger anledning till skepsis. Men om det är sant ställs alla våra förställningar om starkt och svagt på ända. Mot onskans och syndens rovdjur ställer Gud upp med ett lamm! Och det kan väl bara sluta på ett sätt.

Lammet stryker med.

Vi har ännu en vår följt Jesus upp till döden på korset. Han strök med genom illvilja och avundsjuka, penning- och maktbegär, feghet och hårdhet. Kort sagt allt som människor kan vara i stånd till koncentreras till och i Hans kors. Och bakom allt ser vi spåren av den onskans andemakt som bara kan splittra, förstöra, förgöra.

Men det slutade med Lammets fullständiga seger. Jesus råkade inte illa ut, utan Han visste vad som väntade och Han gick in i det av fri vilja och av en ofattbar kärlek till oss arma människor, som inte har mycket att sätta emot, när det verkligen gäller. Därför kan Petrus, som var en av dem vi hörde om, skriva i sitt 1:a brev: Det var med blodet från ett lamm utan fel eller läck, Kristi dyrbara blod, ni friköptes... I Uppenbarelseboken är Lammet en genomgående beteckning på Jesus. Det Onda kommer ingen vart med Honom. Det finns ingen som inte Han går i döden för. Det finns ingen synd som inte Han har betalt priset för. Det finns ingen svaghet och utsatthet som Han inte identifierar sig med. Därför att Han är Guds Lamm. Hos Jesaja i det 53:e kap finns det här redan förutsagt och i det 55:e kap står det: ”Må den gudlöse därför vända om till Herren, så skall han förbarma sig över honom, vända om till vår Gud som alltid vill förlåta. Mina planer är inte era planer och era vägar är inte mina vägar, säger Herren.”

När nu Johannes döparen pekar bort från sig själv mot Jesus Kristus, så är det Guds eget alternativ och Guds egen lösning på världens och människans svåraste tillstånd han visar på. Det är hans stora uppdrag och kallelse. Det Jesus är och gör för oss och alla det är inget vi kommer på själva. Det måste till någon som visar, pekar och förklarar. Så har det varit i 1000 år i det här landet. Men när nu den kallelsen mattats av och misstänklig-görs, så försvinner också Jesus Kristus, ut i dimman. Och med Honom evangeliet, den glada nyheten om Hans oförtjänta kärlek, som i grunden ändrar livsvillkoren för oss. Och då är vi tillbaka till människans eget fåfänga försök att komma tillrätta med det onda. Det som ofta leder ofta till ett dömande och moraliserande över dem som inte är och gör som man ska. Syndaren lämnas ensam med sin skuld och skam, finner ingen nåd och barmhärtighet.

Kallelsen att följa Jesus, kallelsen till Guds rike, som inte är av denna världen är dagens tema. För det behövs inga inträdesprov och bevis på att man duger. ”Följ mig!”. ”Kom och se!”. Alltså enbart en öppenhet och nyfikenhet för vem denne Jesus är och vad Han har att komma med. Se och smak Herrens godhet, som det står i Ps.

De två lärjungar, som först följde Johannes uppmaning, svarade lite tafatt när Jesus frågade vad de ville: Mästare var bor du? Och så blev de hembjudna och stannade hos Honom den dagen. Förbli eller bli kvar, som det oftast står i vår senaste översättning, är ett huvudord hos evangelisten Johannes, som nog var en av de två. Förbli i mitt ord, förbli i min kärlek, som grenen förblir i trädet. Grundtexten har samma ord, förbli, när det gäller lärjungarnas fråga: Var bor du? Som i konstaterandet att de stannade hos Honom den dagen. Johannesevangeliet har en djupare mening än det vardagliga och enkla, som först framträder. I frågan: ”Var bor Du, Jesus?” ligger: ”Var kan jag möta Dig? Var finns Du, så att jag komma till Dig, se Dig och så tro på Dig och ta emot vad Du har att ge mig.”

Just nu är vi här. På olika sätt har vi inbjudits hit att fira högmässa. Ordets och bordets, lovsångens och bekännelsens plats. Här upprepas Hans Ord till oss, här delar vi Hans måltid, här vi får svara med att uttrycka vår glädje, vårt tack och vår tro.

”Följ med och se!” Jesus öppnar famnen för den som vill upptäcka mer. Det är den inbjudan vi på hans uppdrag får föra vidare. Här finns det som är annorlunda. Här finns det som inte går att finna någon annanstans. Här finner vi Guds Lamm som tar bort världens synd, som vi sjunger innan vi tar emot Jesus själv i välsignat bröd och vin.

Vi har alla vår egen historia hur vi har kommit hit. Vi kan alla se att det är en eller flera människor som varit våra vägvisare. Oftast utan att själv veta om det. Så är det för mig. Det bästa sättet att låta kallelsen till Guds rike gå vidare till nya människor, det är att själv bejaka den. På ett självklart sätt visa vad det betyder att få stanna och förbli hos Herren Jesus. Men också när det ges till fälle kunna vittna och bekänna med de första lärjungarna: ”Vi har funnit Messias” (det betyder Kristus).

Och då kan det bli som för Natanael. Hans skepsis byttes i en förundrad tro, när han följde med och träffade Jesus själv. Det kommer verkligen något gott från Nasaret. – Och från kyrkan.